

DE RAAD VAN ELF

der Artisten-Vereeniging O. E. R. I. N. O. E. P., welke den 2den April 1915 in de zalen van „Bellevue", Marnixstraat, Amsterdam, haar 8ste jaarfeest zal vieren. Staande, v.l.n.r.: Louis Contran, J. Joha, Alexanders, M. Samethini. Zittende, v. l. n. r.: H. Kammeijer, B. Onstee, penningm., C. v. Ast, 1e secr., H. Hulsman, voorz., Joh. Buzian, régisseur, Fr. Cornelisse, 2e secr., Cor. Ruijs.

VOOR HET STEUNCOMITÉ.

Haagsche padvindsters (Leidster mejuffrouw Jongsma-Hutten), hebben met welwillende medewerking van mejuffrouw Bertha Reeser, (zang), en mejuffrouw Hetty Luyt, (piano), een liefdadigheidsuitvoering gegeven ten bate van het Haagsche Steuncomité. Hierboven geven wij enkele der medewerksters.

OVERTUIGEND BEWIJS

De heer en mevrouw Karelsen hadden getwist, daar was geen twijfel aan. Een aanval van booze luim, die mevrouw meende gerechtigd te zijn haar echtgenoot te toonen, omdat deze een boodschap, die zij hem opgedragen had, glad vergeten was geraakt, was geëindigd in een volslagen huwelijkstwist met het gevolg dat mevrouw de kamer en mijnheer daarna het huis verlaten had. Deze laatste oorlogsdaad was voorafgegaan door het dreigende ultimatum aan zijn vrouw: „als jij voornemens bent mij iederen avond te bederven door je kwaad humeur, zal ik heengaan en mezelven ergens anders amuseeren!" En zonder zijn vrouw de gelegenheid te geven het laatste woord te hebben (o schandelijke onhebbelijkheid!) was mijnheer de vestibule ingestormd, had jas, hoed en wandelstok gegrepen en de huiselijke woning verlaten, de deur achter zich zóó zachtzinnig sluitende, dat het huis op zijn grondvesten dreunde.

Toen mevrouw de zekerheid had, dat ze haar heer en meester van huis en erf verdreven had, kreeg ze opeens berouw en liep haastig de vestibule in, deed de voordeur open in de vage hoop dat Henri nog te beroepen zou zijn, doch niets dan duisternis was rondom haar en verdrietig sloot ze de deur.

Doch wat ziet ze daar? Is Henri zonder winterjas uitgegaan in dat gure weer? Hij zal kou vatten, ziek worden, sterven misschien en zij, zij is daar aansprakelijk voor. Tranen komen haar bij deze gedachten in de oogen en zij vindt zich zelve de slechtste vrouw ter wereld.

Terwijl ze daar berouwvol de winterjas van haar dierbaren wederhelft bestaart, ziet ze door haar tranen heen dat er een knoop aan ontbreekt en herinnert ze zich opeens de opmerking van haar man dat er een knoop aan zijn jas gezet moest worden.

Zij neemt de jas mee naar de huiskamer en haalt haar werkmandje. Die knoop zal dadelijk aangezet worden. Ze legt de jas op de tafel en bij die beweging valt er een brief uit een der zakken op den grond.

Mien raapt den brief op. „De Heer Henri Karelsen, Sociëteit „De Eendracht" was er met een vrouwehand op geschreven en de brief was denzelfden dag gepost. Wat beteekende dat? Henri had het vergeten van haar boodschap verontschuldigd met de bewering, dat hij het te druk gehad had. Te druk om een boodschap voor haar te doen, maar niet om naar de sociëteit te gaan. Van wie was die brief?

„Dat moet hij mij vertellen! Het is geen zakenbrief," mompelde Mien, doch onderwijl was de brief reeds uit de enveloppe gehaald, begluurd door een paar nieuwsgierige oogen, die grooter werden toen ze de noodlottige woorden lazen: „Mijn lieve Henri." Niet noodig te zeggen, dat na een dergelijken aanhef de brief geheel gelezen werd.

Hij luidde als volgt:

„Mijn lieve Henri!

Ik ontving je armband hedenmorgen. Hij is schattig! Maar jij mag niet zoo verkwistend wezen. Wees gehoorzaam en kom vanavond om te worden bedankt en gekapitteld door je liefhebbende lieveling

Dora Frank."

Mien's blozend gezichtje was opeens zeer bleek geworden. Met moeite haalde ze adem. Wat beteekende dat? Ze bekeek nog eens het adres, den poststempel. Geen twijfel mogelijk: de brief was echt en geadresseerd aan Henri, ontvangen en gelezen door Henri. Henri, die drie maanden geleden met haar getrouwd was.

Ze stond op, bevende van aandoening. Daarom was hij vanavond heengegaan. Hij moest naar Dora Frank. Welnu, zij zou hem volgen en hem ontmaskeren tegenover het niets vermoedende meisje dat hem als een ongetrouwd man beschouwde.

Met kracht haar tranen terugdringende ging de jonge vrouw naar boven om hoed en mantel te halen. Zij wilde niet denken aan de toekomst, maar hield slechts één doel voor oogen: Henri te beschamen tegenover het meisje dat hij bedroog.

Met den brief als bewijs van zijn ontrouw in den zak kwam zij beneden, en de winterjas met den ontbrekenden knoop op tafel latende liggen stapte zij naar de voordeur en verliet haar woning.

F. VAN VOORST.

Dr. LUDWIG FACKELDEY. †

30 Maart hoopt de heer F. VAN VOORST den dag te herdenken, dat hij 50 jaar onafgebroken is werkzaam geweest bij de firma Sibelee te Amsterdam. — De bekende specialiteit voor neus-, oor- en keelziekten, dr. LUDWIG FACKELDEY, te Kleef, die veel door de bewoners van Nijmegen, Groesbeek enz. werd geraadpleegd, is op 61-jarigen leeftijd overleden.

EEN 60-JARIGE ECHTVEREENIGING.

Het echtpaar D. DE HART-QUERNER, Oosterdijk te Enkhuizen, herdacht 18 Maart l.l. zijn 60-jarige echtvereeniging. Beide oudjes genieten nog een uitstekende gezondheid.

HENRI TER HALL'S REVUE „IN 'T GEDRANG".

Met groot succes wordt sedert eenigen tijd in het Gebouw van het Kon. Ned. Circus O. Carré te Amsterdam opgevoerd Henri ter Hall's nieuwste revue „In 't Gedrang", waaruit wij hierboven een tweetal tafereelen geven. Links: Het Palais de Dance; rechts: Zwart op Wit. *(foto's Geveke).*